

Lærerinder, Forfattere og Journalister, Handelsfolk o. s. v., hvis Erhverv er blevet indskrænket eller helt er ophørt paa Grund af Krigen. Ogsaa for nødlidende Udlændinge findes der hist og her et »Bord dæk Dig.«

Et stort Antal systematisk ordnede *Systuer* er bleven indrettet for at modarbejde Nøden blandt de afskedigede Konfektionssyysker, der ikke selv har kunnet finde Beskæftigelse ved at arbejde for det særdeles godt betalende militære Beklædningsmagasin. I *Strikkestuer*, der forfærdiger Uldtøj til Hæren, beskæftiges brødløse Arbejdskvinder fra forskellige Industriegrene mod en ugentlig Løn. Desuden er der skabt lignende *Arbejds-muligheder for Blinde, Døvstumme og Krøbliuge*.

Flygtninge fra det fjendtlige Udland, der er fuldstændig blottede for Eksistensmidler, samt Beboere af Grænseprovinserne, som flygtede hertil under den russiske Invasion, blev i Løbet af faa Dage anbragte i tomme Lejligheder, der blev indrettede som *Tilflugtshjem* af haandværksuddannede Kvinder.

I store Depoter bliver der samlet *brugte Klædningsstykker*, som udbedres paa Systuerne og derefter sorteres og uddeles gennem andre Depoter til de mest nødlidende. Under Ledelse af Kvinder, som har Erfaring i at bedømme Forholdene, er der bleven oprettet en godt organiseret *Undersøgelss-kommission*, der skal skelne mellem virkelig Nød og den saakaldte »Skinfattigdom.« Og en Organisation, bestaaende dels af frivillige dels af betalte Kræfter, sørger for *Frugtanvendelse* i stor Stil, idet man efter at have forsynet Hospitaler og Fødehjem samler og uddeler Resten af den rige Frugthøst samt giver Anvisning paa, hvorledes den kan tilberedes for at gøre Nytte som Næringsmiddel og træde i Stedet for de Fødevarer, som det for Tiden er

-baade vanskeligt og dyrt at skaffe.

Velhavende Udlændinge i Berlin har givet rige Pengemidler til »Det røde Kors« og »National Kvindehær.« Bestyrerinden for den franske Opdragelsesanstalt for unge Piger har tilbudt sit og sine Elevers Arbejde til Sy- og Strikkestuerne. Medlemmerne af den italienske Koloni har skænket store Gaver og personlig stillet sig til Raadighed med Arbejde. Folk, der hører hjemme i Amerika, Holland og de skandinaviske Lande samt engelske og russiske Kvinder, der er gift med Tyskere, har alle understøttet »National Kvindehær.«

Berlin, Sept. 1914.

Louise Marelle.

Engelske Hospitalskorps til Udlandet.

Et stort Antal kvindelige Læger og Sygeplejersker har med Bidrag af andre Kvinder udrustet Hospitalskorps, som de selv fører til Krigsskuepladsen.

Saaledes var et Korps bestaaende af seks Læger, tolv Sygeplejere, syv Tjenstgørende, tre Kokke og en Tolk — alle Kvinder — gaaet til Antwerpen. Blandt Lægerne fandtes et Par af de kendteste Valgretskvinder.

Et andet Hospitalskorps, der ledes af de to bekendte Valgretsforkæmpere, Dr. Flora Murray og Dr. Louise Garrett Anderson (Søsterdatter af Mrs. Fawcett), arbejder i Paris.

Hertuginde af Sutherland har for egen Regning ført en Stab Sygeplejersker til Belgien, hvor de blev indesluttet i Namur under Belejringen, derefter flyttede til Brüssel og endelig blev hjemsendt af Tyskerne efter Byens Overgivelse.

En Mængde engelske Sygeplejersker arbejder i Serbien, som mangler kvindelige Læger. Og for Tiden er man i Færd med at udruste et Korps, der vil gaa til Frankrig for at hjælpe private Patienter, der i stort Tal henligger

uden Tilsyn, fordi Størstedelen af Frankrigs Læger maa tage sig af de saarede Soldater.

Madame Macherez.

Da de tyske Tropper nærmede sig Byen Soissons i Nordfrankrig, nedlagde Borgmesteren, der var meget syg, sit Mandat. I Forvirringen var der hverken Tid eller Lejlighed til at vælge en anden Borgmester. Mad. Macherez, gift med en forhenværende Senator for Aisne, tog derfor paa eget Ansvar det forladte Borgmesterkontor i Besiddelse. Hun frelst Byens Ære og ledede dens Administration paa en saadan Maade, at Indbyggerne nærmest følte Taknemlighed mod den syge Mand, der ikke havde Kræfter til at udføre sin Pligt.

Madame Macherez tilbragte sin Dag paa Kontoret, gav Ordre til Politiet, Brandvæsenet, Ambulancekorps o. s. v. med samme Ro som de huslige Ordre i sit Hjem. Hendes karakteristiske Hoved særpræges af en bred Pande, en fast Mund og et Væld af snehvidt Haar. Hendes Fremtræden vidner om udpræget Arbejdslyst.

Da hun ikke havde officiel Ret til at styre det kommunale Raad, lod hun i dettes Sted vælge en Komité, gennem hvilken hele det sociale Arbejde organiseredes.

Under Madame Macherez' »Borgmestertid« er den tyske Hær to Gange passeret gennem Soissons paa sin Vej til og fra Slaget ved Marne, og Byen er bleven bombarderet en Gang. I Løbet af halvanden Maaned strømmede større og mindre fjendtlige Troppeafdelinger gennem Soissons. Den ene Rekvistition efter den anden regnede ned over Byen, men »Borgmesteren« mistede ikke sin Sindsro. Selv da en Intendant forlangte 70,000 Kilo Havre, 70,000 Kilo Levnedsmidler, 20,000 Kilo Tobak og tilføjede: »Ellers brænder vi Byen!« tog Madame Macherez Sagen med Ro. Hendes Syar lød,